

אהבת ישראל קודם התפילה

ראש השנה טז.

דתניא: הכל נידונים בראש השנה, וגזר דין שלהם נחתם ביום הכפורים, דברי רבי מאיר... רבי יוסי אומר: אדם נידון בכל יום, שנאמר ותפקדנו לבקרים.

ראש השנה שם:

אמר רב יוסף: כמאן מצלינן האידינא אקצירי ואמריעי? כמאן – כרבי יוסי. ואיבעית אימא: לעולם כרבנן, וכדרבי יצחק. דאמר רבי יצחק: יפה צעקה לאדם, בין קודם גזר דין בין לאחר גזר דין.

תוספות (ד"ה כמאן) שואלים שאלה זו ועונים:

וא"ת לרבנן נמי מי לא מצלינן רפאנו וברכת השנים ועוד רבי יהודה דאמר הכא אדם נידון בר"ה וגזר דין שלו נחתם ביוה"כ הא אמר בפ"ק דשבת (דף יב:) הנכנס לבקר החולה אומר המקום ירחם עליך ועל חולי עמו ישראל. ואומר ר"ת דשלא יחלה ודאי לא מצלינן אלא לר' יוסי אבל שיתרפא מצלינן אליבא דכולי עלמא, דמתי יחלו נגזר, מתי יתרפאו לא נגזר... ועוד י"ל דתפלה דרבים שאני דגזר דינם נקרע כדלקמן (שם) וההיא דשבת דר' יהודה נמי יש לישב כהאי גוונא דדמיא לרבים דהוה מצלי בהדיה על כל חולים.

האר"י (שער עולם העשיה פרק א):

קודם שיתחיל להתפלל בתפלת שחרית צריך לקבל עליו מצות ואהבת לרעך כמוך ויכוון לאהוב כל איש ישראל כנפשו. דהעבודה הוא לעלות בשליבות בתפלה מדרגא לדרגא לבחינת ומדריגת שמע ישראל, והעבודה בפועל בכל היום בחינת ומדריגת ואהבת, הנה ההקדמה לזה הוא מצות ואהבת לרעך כמוך, להיות בדקדושה הוא ביטול ואחדות.

רמב"ם (הלכות דעות פרק ו ה"ג):

מצוה על כל אדם לאהוב את כל אחד ואחד מישראל כגופו שנאמר ואהבת לרעך כמוך, לפיכך צריך לספר בשבחיו ולחוס על ממונו כאשר הוא חס על ממונו עצמו ורוצה בכבוד עצמו.

הרב קוק (שמונה קבצים, ח' קטז):

גדולה היא אהבתי לכל היצורים, לכל המציאות... הנני מרגיש בכל קרבי את אהבתי הגדולה לכל הבריות, וביותר מזה לבני אדם ובמדה יותר עליונה לבני ישראל... איני חפץ בפחיתת הכבוד של שום אדם. אני רוצה שהכל יתעלו, הכל יתכבדו...